

deres Hensigt, som er ganske u hensigtsvarende. Og det er netop det, der er Tilfældet, hvad de Kontrolbestemmelser angaar, der findes i Arbejdsløshedsloven. Det ærede Medlem, der var en ivrig Deltager i Forhandlingerne forud for Overenskomsten, ved, hvorledes de Kontrolbestemmelser, som Loven indeholder, kom til Verden, hvorfra Forslag derom kom. Det ærede Medlem ved ogsaa, at der var en ikke ringe Tvivl indenfor Flertalspartierne i begge Ting med Hensyn til dette Kortsystems Anvendelighed og Forsvarlighed. Nu er det fra alle Sider erkendt, at det har virket ganske ufyldstgørende.

Man beklager sig nu over, at man ikke har faaet fornøden Tid under Forhandlingerne i Udvalget til at drøfte hele denne Sag, den Tid, der blev givet, var alt for kort, og det har hindret, at man kunde møde med sine egne Forslag udformede. Derom kan jeg naturligvis ikke dømme. Men naar man overfor mig og Flertallet beklager, at der ikke er blevet givet Lejlighed for Arbejdsnævnet til at tage Stilling til hele dette Spørgsmaal, er man særdeles vel vidende om, at det er et Spørgsmaal, som gennem mange Maaneder har foreligget til Forhandling i Nævnet. Man er vidende om, at der er stillet Forslag paa Forslag af Arbejdsdirektoratet, af Medlemmer af Nævnet om en Ændring af de hidtil gældende Kontrolbestemmelser, uden at man har kunnet naa ud af Stedet.

Naar det ærede Medlem Hr. Dahlgaard bebrejder mig, at jeg ikke havde reageret overfor Henvendelser fra Arbejdsdirektoratet, tilsigtende ad politimæssig Vej at bidrage til, at Arbejdsgiverne i Spørgsmaalet om Udførelsen af disse Kontrolbestemmelser gjorde deres Pligt, maa jeg sige, at jeg i saa Henseende i hele denne Sag har stillet mig adventende i Haab om, at det skulde lykkes ved Forhandling mellem Parterne i Nævnet at naa til Udformning af et Forslag, der kunde føre bort fra de uheldige Tilstande, som Lovens Kontrolbestemmelser har givet Anledning til. I saa Henseende er jeg blevet skuffet. Jeg har det som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard. Jeg oplever ogsaa Skuffelser; men jeg tager dem med Sindsro og lægger ikke Ansvaret for dem hen, hvor det ikke hører hjemme. Jeg har oplevet en Skuffelse paa dette Omraade, og jeg tvivler ikke i fjerneste Maade paa, at hvis man havde udsat hele denne Sags Færdigbehandling, paa ny havde henvist Sagen til Nævnet til Forhandling i Sommerens Løb, saa vilde vi, naar Efteraaret

var inde, og Arbejdsløsheden paa ny tog til, Kassernes Byrder stærkt øgedes, staa i akkurat den samme Situation, hvori vi staa nu, med en Kontrolordning, som var utilfredsstillende, medens Parterne i Nævnet laa i Haarene paa hinanden om, hvorledes man skulde finde Regler, som ikke fra den ene Side betød større Imødekomenhed overfor den anden Part, og om hvilke begge Parter kunde sige: Saa I, hvor vi stod os!

Derfor er det efter min Mening nødvendigt at hugge denne Knude over og afgøre det paa en saadan Maade, at man ikke krænker det gode Princip, som netop paa dette Punkt var det bestemmende for Parterne ved Overenskomstens Indgaaelse — og jeg mener, at saaledes som Forslaget om Kontrollkortet her er udformet, krænkes dette Princip ingenlunde —, og det var dette, at man lagde Kontrollen i Arbejdsløsheds-kassernes Haand i videst mulig Udstrækning, og at man sikrede Arbejderne imod, at Arbejdsløsheds-kortet gennem Arbejdsperioden opbevarede hos Arbejdsgiverne. Det var de Krav, som den Gang rejstes, og disse Krav blev igennem Overenskomsten opfyldt, og de vil ogsaa være opfyldt, naar vi vedtager en Kontrolordning som den, her er foreslaet. Derfor skønner jeg ikke, at der i Virkeligheden er nogen som helst Grund for det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen eller for det ærede Medlem Hr. Dahlgaard til i denne Forbindelse at tale om Brud paa Overenskomsten og manglende Loyalitet og i det hele taget anvende stærke Udtryk, thi om et saadant Brud eller en saadan Loyalitetsmangel er der i denne Sammenhæng aldeles ikke Tale.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen siger, at Kontrolsystemet er bristet, fordi Arbejdsgiverne ikke har opfyldt Lovens Bestemmelser. Jeg vil ikke bestride Rigtigheden af den Paastend, som det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen her har fremsat; i mange Tilfælde svigter Kontrollen, fordi man ikke faar de Indberetninger, som det er Arbejdsgivernes Pligt at afgive. Men fra Arbejdsgiverside hævdes det, og efter min Opfattelse med ikke ringe Ret, at alt det skriftlige Arbejde, som herigennem paalægges Arbejdsgiveren, er det indenfor mange Fag umuligt for ham at opfylde, navnlig for saadanne Fags Vedkommende, hvor Arbejdertal og Arbejderstyrke er stærkt vekslende fra Dag til Dag. Det er ogsaa dette, der har gjort, at man f. Eks. i Havnen ikke har kunnet anvende det igennem Loven ind-